

τοῦ ἀπόμεινεν σερμιγές F 170. καὶ ¹⁸/ τὰ ἔλαβεν ὁ κύρ Κωνσταντῖν(ος) ἀπὸ τὸν Κύργιο Ὅτζη, ¹⁹/ καὶ νὰ ἔχωμεν νὰ τὰ ξετάξωμεν ἐδώθηκαν ἢ ὄχι.
²⁰/ 3. Ἐν ἔτει κυρίου 1666. Ἐστώντας ἕναν καιρὸν ὁ Τζό-²¹/τζ(ος) Κολουμπαῶ² νὰ εἶχε παρακρίνη μερικὰ λό-²²/για ἐνάντια πρὸς τοὺς Πραγματευτάδες, μετὰ ²³/ καιρὸν ἔπεσεν εἰς μετάνοιαν μὲ καλοὺς ἀνθρώ-
²⁴/πους, εἰς τὸ ὅποιον ὁ κύρ Κύρος ἀπὸ Μπελιγράδι³ ²⁵/ ἔγινε μεσίτης καὶ παρακαλεστής, καὶ ἔταξε χάριν // τῆς μεγάλης μέσης ἕναν καλὸν Σαρή Τζασμᾶν, καὶ ²/ τὸν ἐδέχθημεν πάλιν νὰ εἶναι εἰρηνικὸς μὲ λόγουμας, ³/ καὶ ἔγινεν ὁ Χατζῆ Γιόργης Κεφήλης καὶ πλερωτής.

στ. 9-10 Επιστροφή του δανείου, που εἶχε συνάψει ἀπὸ τὴν Κ ἡ σύζυγος τοῦ ηγεμόνα τῆς Τρανσυλβανίας Γ. Ράκοτσι Α', στον τότε προεστὸ τῆς, ο ὁποῖος ὁμως, μετὰ ἀπὸ δέκα χρόνια, δεν τα εἶχε ἀκόμα παραδώσει στο ταμεῖο τῆς Κ.

στ. 19 Το Κριτήριο ἐπιλαμβάνεται οἰκοδεν νὰ ἐρευνήσῃ αν περιήλθε στους δικαιούχους ἡ κληρονομία ἐνὸς ρουμάνου πραματευτή, που δεν ἦταν μέλος τῆς Κ («ξενητικὸν Παλικάρι»). Ἡ ἀρμοδιότητα αὐτή συνάγεται ἀπὸ τὸ εἰδικὸ Προνόμιο τῆς Κ (1639), τὸ ὁποῖο υπῆγαγε στη δικαιοδοσία τῆς τοὺς «ξένους» ἐμπόρους στην Τρανσυλβανία⁴.

στ. 20-22 Συνάγεται ὅτι εἶχε προηγηθεῖ *σουργούνι* τοῦ Τζότζου.

στ. 3 [φ 1756] «ἔγινεν ... *κεφήλης καὶ πλερωτής*»: ἐγγυητής γιὰ τὴν εκπλήρωση τῆς υποσχέσεως δωρεάς στην Κ.

1. Τὴ σύζυγο τοῦ Γεωργίου Ράκοτσι τοῦ Α', ο ὁποῖος στα δεσπίσματα ἀποκαλεῖται καὶ «Γέρων», Θ. 1(1639), ΕΚΣ, σ. 267.
2. Ταυτίζεται ἐνδεχομένως με τὸν Τζότζο Τζοχαντάρη (πρβλ. ἐγγρ. 4).
3. Ἐτσι ἀποκαλεῖται στους κκ. τῆς Κ ἡ Alba Iulia, πρωτεύουσα τῆς Τρανσυλβανίας κατὰ τὴν περίοδο τῆς Ἡγεμονίας (1540-1699), ἀπὸ τὴ ρουμανικὴ ονομασία Bălgrad.
4. Βλ. Θ. 1(1639), ὁ.π., σσ. 268 καὶ 112-113.

15

1708/II/9

976/φ 179r-v

χ. Ἰωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Παρακαταθήκη. Απογραφή ἀπὸ τὴν Κ τῶν ἐμπορευμάτων ἀποβιώσαντος μέλους καὶ ἐξόφληση χρέους τοῦ πρὸς τρίτο.

// Ὑπόμνημα κς'.

|| φύλλ. ||

²/ Ἐν ἔτει Κυρίου. 1708. μηνὶ Φεβρουαρίῳ 9. || 180. || ³/ Γράφομεν διὰ

ἐνθύμησιν τὸ Πράμμα ὅπου εὐρέ-⁴/θη τοῦ μακαρίτη Νίνου Στάμου, ὅπου ἦτον εἰς τὸν ⁵/ Γαμβρόντου τὸν κὺρ Σαγούλη Μπήρου, εἰς ἓνα ⁶/ τέγγι, μὲ ἓναν κιτζέν μαβὴν τυλιγμένο, τὸ ὁ-⁷/ ποῖον τέγγι ἦτον βουλλωμένο, καὶ εἶχε κατ' ὄνομα.

⁸/ 20. Μπερκιζιά διπλὰ ⁹/ 8. Ποσακῇ χασέδες ¹⁰/ 42. Καμχανέδες ¹¹/ 9. Μισάδια μπερκιζιά ¹²/ 2. φράγγικα μερμεριά ¹³/ 5. χασέδες τρανοὶ ¹⁴/ 1. χασές φράγγικος ¹⁵/ 2. Τανασούκια ¹⁶/ 1. Ἀτουβάς¹ ¹⁷/ 2. Χαμαμιά ¹⁸/ 4. Μερμεριά ¹⁹/ 1. Ῥέγγι ²⁰/ 4. Ζευγάρια Ἰμπριά ²¹/ 4. τζήτια ²²/ 3. τζηλισαχιά ²³/ 1. Κιτζές

// Εὐρέδη καὶ εἰς ἕτερον Δεματάκι, ὅπου ἦτον εἰς ²/ τὸ κονάκι τοῦ Σιγνιὸρ Νήνου εἰς κίτρινον κιτζέ. ³/ 13. Καμουχανιά ⁴/ 8. Μπερκιζιά διπλὰ ⁵/ 1. Κιτζές χαλασμέν(ος). ⁶/ Τὸ ἄνωθεν πράμμα τὸ ἐπῆρεν ὁ κὺρ Γεωργά-⁷/ κης μακαρίτη Χρήστου, διὰ νὰ πλερώνῃ τὰ πεν-⁸/τακόσια Καραγρόσια τοῦ Ἄρχοντ(ος) Κερεστέση ⁹/ Σαμουήλ, ὅπου τὰ ἐχρεωστοῦσεν ὁ κὺρ Νήν(ος) Στάμου<.> ¹⁰/ Ὑπογραφή. Τὸ ἄνωθεν πράμμα τὸ ἔλαβα ἐ-¹¹/ γώ ὁ Γιόργης Χρήστου, διὰ τὰ 500. Γρόσια τοῦ ¹²/ Ἄρχου Κερεστέση, ὅπου ἐχρεωστοῦσεν ὁ μακαρίτης ¹³/ Νήν(ος). (T.B.).

¹⁴/ παρόντων ἡμῶν τῶν ἐνθάδε ὑπογεγραμμένων ¹⁵/ καὶ τοῦ Γιαννάκη υἱοῦ τοῦ Νήνου.

¹⁶⁻²¹/ Θόδης στάμου μάρτυρας, παναγιώτης δημητρίου μάρτυρας, Ἀδάμης παναγιώτη μάρτυρας, ζαφύρης φωτεινοῦ μάρτυρας, Νήν(ος) Κύρου μάρτυρας, Μανόλης πεντάδα μάρτυρας [υπογραφές χ.γρ.].

Ο Νήνος Στάμου εἶχε παρακαταθέσει διάφορα υφάσματα που εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν οθωμανικὴ αυτοκρατορία². Ἡ παρακατάθεση γινόταν σε δέματα, τα οποία σφράγιζε ὁ καταταθέτης με βουλοκέρι στα σχοινιά με τα οποία αὐτά ἦταν δεμένα καὶ ἐβάζε τὴν προσωπικὴ του σφραγίδα³.

στ. 7-12 Ο υπολογισμὸς τῆς αξίας τῶν υφασμάτων γινόταν με τὴν τιμὴ πωλήσεως που οἱπραματευτές συνήθως συμφωνοῦσαν μεταξύ τους κατὰ τὴ συγκεκριμένη περίοδο⁴. Στὴν προκειμένη περίπτωση φαίνεται νὰ αγοράστηκαν ὡς σύνολο πραγμάτων, «με τὴν ολότη», ὅπως ἦταν ἡ συνήθης ἐκφραση στις συναλλαγές τῆς εποχῆς, με τιμὴ που θὰ επέτρεπε στὸν αγοραστή νὰ μεταπωλήσει τα εμπορεύματα (ὅλα υφάσματα) με κάποιον κέρδος.

στ. 15 Ἡ παρουσία τοῦ γιου καὶ κληρονόμου ἔχει τὴν ἐννοία τῆς συναινέσεως στὴν ἐκποίηση τῆς παρακαταθήκης γιὰ τὴν ἐξόφληση τοῦ δανειστή.

Ἡ διαδικασία προφανῶς ἐξυπηρετεῖ τὴ γρήγορη ἐξόφληση τοῦ δανείου στὸν Οὐγγρο ευγενή, ὥστε νὰ μὴν καταβληθοῦν τόκοι υπερημερίας ἢ νὰ υποστοῦν οἱ κληρονόμοι ἄλλες τυχόν συνέπειες (π.χ. αναγκαστικὴ ἐκτέλεση).

1. Αλλού «ἀπουβάς», Θ. 37(1715), ΕΚΣ, σ. 329.
2. Πρβλ. εγγρ. ΙΙ για την εμπορική επικοινωνία με την Προύσα της Μ. Ασίας, όπου υπήρχε ανθηρή βιοτεχνία υφασμάτων.
3. Βλ. τέτοιες σφραγίδες στον κ. BAR, mss. gr. 975 δίπλα στις ιδιόχειρες υπογραφές των μελών. Βλ. εδώ στο κείμενο, στ. 13, «Τ(όπος) Β(ούλλας)», που σημειώνει ο Ιωάννης Αδάμη αντιγράφοντας την καταχώρηση από τον «παλαιό» κώδικα, και αλλού «Τ(όπος) Σ(φραγίδος)», π.χ. ΕΚΣ, σ. 325.
4. Πρβλ. Θ. 28(1690-92), ό.π., σ. 309, όπου κατάλογος με την κατώτατη τιμή χονδρικής πωλήσεως για κάθε «κομάπ» (:τόπι) υφάσματος (το κάθε είδος υφάσματος είχε συγκεκριμένο μήκος και πλάτος, π.χ. «μισάδια», «διπλά»).

16

1683/X/14

976/φ 180r-v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Παραγγελία εμπορευμάτων. Παροχή είδους. Υπαίτια μη προσήκουσα εκπλήρωση από σύντροφο –ή εντολοδόχο– του οφειλέτη λογίζεται ως υπερημερία. Υπαναχώρηση δανειστή.

//Υπόμνημα κζ'.

|| φύλλ. ||

^{2/} Εἰς τοὺς 1683. Ὀκτωβρίου 14. Ἐλθόντ(ος) τοῦ || 134. || ^{3/} κὺρ Κῶνστα Μπότζη, μετὰ τοῦ κὺρ Κωνσταντίνου^{4/} γυναικαδελφοῦ τοῦ Πὸπ Στεφάνου, κατέμπρο-^{5/}σθεν τοῦ νῦν Προεστοῦ κὺρ Θεοδωρῇ Παγούνη,^{6/} ἐξήτησεν ὁ κὺρ Κῶνστας Μπότζης κάποια πράγ-^{7/}ματα βενέτικα, ὅπου εἶχεν δώση φατούρα τοῦ^{8/} κὺρ Στάδη Παπᾶ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων νὰ τοῦ φέρη^{9/} ἀπὸ τὴν Βενετίαν, τὰ ὅποια πράγματα μεταξω-^{10/}τὰ τὰ ἔστειλεν ὁ ἄνωθεν εἰρημέν(ος) κύρ Στάδης^{11/} Παπὰ πρὸς τὸν Γυναικαδελφόντου Κωσταντῖνον,^{12/} μετέπειτα πάλιν ὁ κύρ Στάδης εἶχεν καὶ ἕτερα^{13/} πράγματα βενέτικα, τὰ ὅποια τὰ ἔστειλεν εἰς^{14/} μίαν κασέλλαν ὁμοῦ μετ' ἐκεῖνα τὰ πράγματα^{15/} τοῦ κὺρ Κῶνστα Μπότζη. Καὶ ἦλθεν κατέμπρο-^{16/}σθεν ἡμῶν ζητῶντας ὁ κὺρ Κῶνστας Μπότζη τὸ πρά-^{17/}μα παρὰ τοῦ Γυναικαδελφοῦτου Κῶστα, διὰ τὰ ὅσα^{18/} διελάμβανεν ἡ φατούρατου, δηλονότι διὰ δουκάτα^{19/} 1849. καὶ Γροσέτα 20. ὁ ὁποῖ(ος) Γυναικαδελφὸς^{20/} τοῦ κὺρ Στάδη Παπὰ, παντοίῳ τρόπῳ οὐκ ἠθέλη-^{21/}σε παραδοῦναι τὸ πράγμα τῆς ἄνωθεν φατούρας^{22/} τοῦ κὺρ Κῶστα <Μπότζη>, μόνον ἀποκρίθηκε τοιούτως: ἴσως^{23/} καὶ δελήση ὁ κὺρ Κῶνστας Μπότζη νὰ πάρη τὸ^{24/} πράγμα ὅλον ὅσον καὶ ἂν ἤφερεν σῶον καὶ ἀνελλει-^{25/}πές, εἰ δὲ μὴ, δὲν τὸ χωρίζει, καὶ εἰς αὐτό ὁ κὺρ Κῶν-^{26/}στας Μπότζη ἐπρωτοστολόγησεν οὕτως: Ἐπειδὴ // || φύλλ. || καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ δώση χῶρια εἰς τὴν ὦ-^{2/}|| 137. || ραν ταύτην, πλέον δὲν τὸ θέλει νὰ τὸ πάρη παν-^{3/}τοίῳ τρόπῳ. Καὶ ἐγράφη διὰ ἔνδειξιν.

